

## Slovinsko - Střední škola ve Slovinském Hradci

Ve dnech 15. – 17. 9. 2016 navštívila skupinka žáků a pedagogů ze Střední odborné školy zdravotnické a Středního odborného učiliště v Českém Krumlově, spřátelenou Střední školu ve Slovinském Hradci. Slovinská škola je svým charakterem podobná naší škole, jsou zde obory zdravotnické, maturitní i nematuritní, obor kuchař, a navíc gymnázium.

Zúčastnilo se 16 žáků se třemi vyučujícími, s ředitelkou školy Mgr. Martinou Kokořovou, Mgr. Evou Kubákovou a Mgr. Jitkou Keřkovou (příloha). Žáci byli ubytováni v rodinách.

Vyjeli jsme ve čtvrtek 15. 9. 2016 v 7 hodin ráno z Českého Krumlova a přes hraniční přechod v Dolním Dvořišti jsme se vydali na několikahodinovou cestu Rakouskem. Kolem 13.30 jsme přešli státní hranice z Rakouska do Slovinska a ve 14 hodin jsme dorazili do Slovinského Hradce.

Byli jsme přivítáni slovinskými kolegy a žáky v jejich škole. Žáci pro nás připravili milé pohoštění a poté jsme si prohlédli školu. Škola je nová, moderní, pěkně vybavená. Zaujaly nás svým vybavením zejména odborné učebny pro výuku ošetřovatelství, pro zdravotní sestry a pečovatelky a laboratoř pro výuku chemie, pro studenty gymnázia. Po prohlídce školy jsme byli přijati a uvítáni na radnici místostarostou města Slovinský Hradec. Poté jsme se spolu s průvodcem vydali na prohlídku města, kulturních památek, muzea a galerie. Zaujal nás zejména kostel svaté Elisabeth a výstava obrazů místních umělců v galerii.

V pátek 16.9.2016 ráno jsme jeli na výlet autobusem. Navštívili jsme hornické muzeum v uhelných dolech ve Veleně. Umožnili nám zde zajímavý zážitek, možnost prožít si okamžiky pod zemí, podobně jako horníci v dávných dobách. Oblékli jsme si slušivé kabátky a přilby, vyfasovali jsme hornickou svačinu a sfárali jsme nejstarším kladkovým hornickým výtahem 150 m pod zem. Zde jsme absolvovali naučnou interaktivní stezku a vžívali se do prožitků horníků. Získali jsme jasnější představu o tom, jak horníci žili a pracovali, jak se těžilo uhlí pomocí primitivních nástrojů, které se postupně zdokonalovaly, jak se transportovalo uhlí ve vozících, nejprve tažených pomocí poníků, kteří byli vedeni dětmi. Těžký a nebezpečný život horníků pod zemí nám přiblížila simulace výbuchu zemního plynu v důlních šachtách. I když šlo o pouhou simulaci, pocity jsme měli stísněné. Náladu nám zlepšila hornická svačinka ve stylové „restauraci“ položené nejhluběji pod zemí, a krátká cesta podzemní mašinkou do novější a modernější části dolu, kde jsme si mohli v naučném filmu prohlédnout moderní těžební zařízení. Nakonec jsme šťastně vyjeli stejným výtahem opět na povrch, za sluníčkem.

Poté jsme se přemístili do překrásné oblasti Velenské pláže, na břehu rozsáhlého umělého jezera s průzračnou vodou a s výhledem na okolní hornatou krajinu. Jezero vzniklo rekultivací vytěžené oblasti a je využíváno k rekreaci, zejména ke koupání v letních měsících. Dojem z přírodních krás okolní krajiny poněkud narušuje tepelná uhelná elektrárna v blízkosti jezera. Počasí nám zatím přálo, bylo teplo a slunečno. Odpoledne jsme přešli autobusem do hlavního města Slovinska, Lublaně, kde jsme si prohlédli nejdůležitější budovy a památky, univerzitu, knihovnu, radnici. Náhle začalo vydatně pršet, takže jsme zkrátili rozchod i prohlídku města a rádi jsme vyrazili, plni dojmů, zpět do Slovinského Hradce.

V sobotu 17. 9. 2016 ráno, jsme absolvovali prohlídku nemocnice a domova pro seniory v Slovinském Hradci. Nejprve jsme vyrazili na exkurzi do nemocnice. Velice nás zaujala nová budova urgentního příjmu – Emergency. Absolvovali jsme úvodní informační prezentaci, a poté jsme prošli základní úseky: interní a chirurgické příjmové ambulance, vyšetřovací a monitorační pokoje, i resuscitační místnosti a jednotku intenzivní péče, vybavené moderními přístroji.

Poté jsme navštívili domov pro seniory, nadstandartního charakteru. Zde nás zaujaly velké, světlé, barevné a vzájemně propojené prostory i zvláštnosti v přístupu ke klientům zařízení, který připomíná přístup ke klientům v hospicovém zařízení. Každý klient má individuální plán péče, stravování i aktivizace, důraz je kladen na bio- psycho- sociálně- spirituální přístup. K tomu zde bylo uspořádané prostředí, velké společenské i individuální prostory, koupelny vybavené zvedáky pro lepší hygienickou péči o klienty, tak i sloužící k relaxaci klientů, k aromaterapii. Zaujala nás malá kaple, sloužící k duchovním účelům a místnost sloužící k poslednímu rozloučení pozůstalých se svým zemřelým příbuzným. Zajímavý byl systém skříněk na léky. Líbila se nám milá osmdesátiletá klientka, která nás srdečně přivítala a zahrála nám na klavír, vyzářovala z ní energie a optimismus.

Plní dojmů jsme došli do hotelu na náměstí ve Slovinském Hradci, kde pro nás byla připravena slavnostní tabule ke společnému obědu. Předali jsme si upomínkové dárky, poděkovali jsme našim hostitelům a po obědě jsme se rozloučili a vydali se na cestu domů.

Do Českého Krumlova jsme šťastně dorazili v 19 hodin večer.

J. Keřková



